

השביל הביתה

בית פרטי על קוהה אחת, בצורת מלבן מושלם, מושפע משעות האור, אך שומר על גבול ברור בין הציבורי לפרטי. מבנה מרחף, צמחייה שקועה ושביל שחודר אל מעבר לכניסה וחוצה את החלל לשניים // מיכל אסף // צילום: עוזי פורת

האדריכלים תמר יעקבס ואושרי יניב, בעלי משרד יעקבס-יניב אדריכלים, תכננו בית מגורים שמהווה "קריצה" בלתי שגרתית בין פנים וחוף בבית הממלא את רוב שטח המגרש. השניים, שמושפעים גם מהמודרניזם של שנות החמישים, יצרו מבנה מלבני חד-קומתי, אשר מרחף מעט מעל הקרקע ומאפשר לאור השמש ולצמחייה להשפיע באופן דינמי על החיים בפנים.

הבית נבנה בשטח של 260 מ"ר על מגרש של 750 מ"ר עבור בני זוג עם ראש פתוח ומעוף, שביקשו לחיות בקוהה אחת, ללא מדרגות, וכן שיהיה די מקום לבשל ולארח חברים ובני משפחה לארוחות מרובות משתתפים. המרתף שנחפר ישמש כמקלט, ובעתיד כאזור אירוח נוסף לילדים ולנכדים. היות שהאדריכלים מיצו את השטח הבנוי המותר במגרש עד תום, הם חיפשו דרכים יצירתיות להכניס אור טבעי ולעומק המרחב ולפרק את גבולות ה"קופסה" שקיבלה את צורת המגרש. עיקר שטח הבית בקוהה אחת, קומת קרקע. אגף המגורים הקדמי ואגף השינה האחורי יוצרים תכנית מלבן נקי - בכיוונים צפון-דרום לתאורה נכונה, ומזרח-מערב לאורור נכון. בין שני האגפים "שביל" ברוחב 3 מ' ובאורך 14 מ', המחשיך את הגן בתוך הבית. על מנת לא "לעשות עניין" מאזור הכניסה,

מיקמו אותה בצד הגינה החזיתית. הבית כולו "מרחף" מעט מעל החצר, ומשטחי דריכה מבטון מרחפים בין הבית לבין החצר ומחברים ביניהם.

להכניס את החוף פנימה

ערוגות ברצפה, המכילות צמחייה, ופתחי אור צרים בגג - מעבירים אור יום רך, המאיר את הצמחים ואת המעבר. הצמחים שבשביל והצמחים בשני קצותיו מחוץ לבית הם מאותו הסוג, במטרה להעצים את המיזוג בין הפנים לחוץ. ספרייה גדולה ונקייה הבנויה לאורך השביל משמשת גם ככלי לביטוי החיבור הייחודי בין החוף לפנים. על מדפי - ספרים וחפצי נוי, וכן שיטת תליה גמישה לציורים, המאפשרת שינויים המתאימים לאורח חיי הדיירים. הספרייה מהווה את הגבול בין שני אגפי הבית, כאשר דרכה עוברים לחדרי השינה של כל בני המשפחה. חדרי השינה עצמם ממוקמים בגב הבית, ומכל חדר יש יציאה לחצר קטנה וירוקה, בעוד שכל המרחב המשותף הוא פתוח ומרווח ופונה לחצר הגדולה הפונה לרחוב. לאורך ה"שביל" החוצה בתוך הבית, והמפריד בין הפרטי לציבורי, יצרו ערוגות גבוהה פני הרצפה, משולבות בריצוף. הצמחייה ומעליה

סקיילייטים, מרככת את החיץ, ונוצר חיבור בלתי שגרתי בין החוץ לפנים. חיבור היוצר מרחב מאוד נינוח ומיוחד.

חלל פתוח, בטון ואור יום

תכנית החלל המשותף פתוחה ורצופה, ללא עמודים כלל, נתמכת על ידי קורות בטון גלויים.

אותן קורות מכתיבות מקצב אור יום עדין, שנכנס הביתה דרך הגג ומשתנה בכל רגע בשעות היום.

החומרים שבחרו האדריכלים לבית הם גולמיים ופשוטים למראה, מהווים בסיס ניטרלי לחיים בתוך הבית ומחוצה לו בגן הירוק. רצפת אבן אפורה בכל האזור המשותף נבחרה כחלק ממכלול חומרים המחברים בין החוץ לפנים. חציו הפרטי של הבית רוצף בפרקט שחור. הפתחים הגדולים שתוכננו מאפשרים אור שמש לאורך כל שעות היום. קורות הבטון נמשכות אל חוץ הבית ותומכות בפרגולה.

הריהוט בבית הוא שילוב של פריטים חדשים, אשר נבחרו במהלך הבנייה, עם מגוון רהיטים מיוחדים שאספו הדיירים במשך השנים איתם רצו להמשיך למעונם החדש. בין פריטי הריהוט שהביאו איתם היו כאלה שדרשו התייחסות מיוחדת, ועל כן תוכנן עבורם מקום מראש. שולחן האוכל, מרכז החיים החברתיים של בני הזוג, מוקם לצד המטבח, בדיוק מול זוג דלתות למרפסת, אשר מאפשרות הארכה משמעותית של השולחן בעת אירוח. הבית עם השביל אינו גבוה, ופונה לרחוב, וצמחייה עשירה מסייעת לייצר פרטיות ויופי כלפי העוברים והשבים.

יעקבס-יניב אדריכלים
www.jacobs-yaniv.com

